

Vyjádření školitele doktorské disertační práce

JUDr. Jiří ZICHA

Právní problematika ochrany biodiverzity

JUDr. Jiří Zicha si za téma své doktorské disertační práce vybral problematiku ochrany biodiverzity z právního pohledu. Jde o problematiku z mezinárodního, unijního a zejména českého právního pohledu nejen velmi novou a originální, ale též nesporně vysoce aktuální. Rok 2010 byl vzhledem k závažnosti celého problému dokonce vyhlášen „Mezinárodním rokem ochrany biodiverzity“.

Disertační práce o rozsahu 228 stran (včetně příloh) je přehledně a velmi logicky rozčleněna do šesti částí, zpravidla dále dělených na kapitoly a podkapitoly. Postupně se zabývá vymezením pojmu biodiverzity, poté pak zejména právní problematikou jednotlivých kategorií biodiverzity (ekosystémovou, druhovou a genetickou) a závěrem pojednává i o problematice integrace. Velmi rozsáhlá a bohatá je použitá česká i zahraniční bibliografie i internetové prameny. Práce je na velmi dobré jazykové a grafické úrovni. Je však poměrně velmi popisnou a faktografickou, jen s menším podílem vlastních úvah autora.

Autor se ve své práci zabývá zvolenou problematikou v celé její šíři a složitosti. Osvědčuje dle mého názoru své hlubší právní znalosti této materie. Práce se snaží být komplexní a potvrzuje velmi dobrou právní orientaci doktoranda v celé problematice práva životního prostředí v návaznosti na ostatní právní odvětví (zejména právo mezinárodní a unijní) i jiné vědní obory (biologie, ekonomie atd.). Předkládaná disertační práce je výsledkem několikaletého výzkumného úsilí, a to nejen v rámci studijního pobytu Erasma na Univerzitě ve Stockholmu (u Prof. Jonase Ebbessona), ale i celkového teoretického i praktického zájmu autora o zvolenou problematiku. V práci se též pozitivně odrážejí získané praktické zkušenosti autora z jeho zaměstnání na Ministerstvu životního prostředí (odbor ochrany biodiverzity).

Autor se věnuje nejen popisu, ale zejména teoretické analýze a srovnání právních institutů, a to jak v právu českém, tak i unijním a mezinárodním, které se snaží aktivně rozebírat a komentovat ve vzájemných souvislostech. Poměrně bohatá je citační literatura, která tvoří jakýsi „druhý plán“ výkladu.

Vlastní tvůrčí přístup autora shledávám zejména v částech čtvrté a páté celé práce, kde se věnuje rozboru, srovnáním, úvahám a komentářům (včetně postojů de lege ferenda) k vybraným právním i věcným problémům. Pozoruhodným je zejména samotný závěr, v němž jsou naznačeny některé cesty možného řešení.

Autor musel pracovat s velkým množstvím pramenů, a to zejména v anglickém jazyce, což se příznivě odrazilo na celkové konečné podobě díla.

V práci chybí podepsané čestné prohlášení o její původnosti, což by mělo být alespoň před její obhajobou doplněno.

Celkově hodnotím uvedenou disertační práci jako poměrně zdařilé vědecké dílo, které je přínosem na poli poznání v oblasti práva životního prostředí. Doktorand dle mého názoru dostatečně osvědčil své schopnosti teoretické práce a studia, včetně práce s vědeckou literaturou, ale též způsobilost tyto propojovat a interpretovat ve spojení se svými poznatky z praxe. JUDr. Jiří Zicha ve svojí doktorské disertační práci prokázal svoji odbornou způsobilost tak, jak to vyžadují české právní předpisy pro udělení titulu Ph.D.

Práci celkově hodnotím jako standardní a doporučuji její ústní obhajobu.

V rámci ústní obhajoby se doporučuji zaměřit zejména na otázky inspirace, kterou pro české právo může představovat právní úprava švédská.

V Praze dne 28. září 2010

Prof. JUDr. Milan DAMOHORSKÝ, DrSc. (školitel)